

A makkal bevetett sorok nyir- és egerfaágak betűzése által jelöltetnek meg, nehogy azok a tengerinek sokkal később történő ültetésekor eltévesztessenek.

e) A következő évben ezen makkveteményekbe ismét tengerit ültetnek, — a földet kapával felvágván. A makkal bevetett sorokat a bérlő ez évben is tartozik megkapálni, — holdanként ismét 2 o. é. frtot fizetvén. Ezzel a talajnak mezőgazdasági célokra való használata megszűnik; köteleztetvén a bérlő ősszel a tengeri szárait levágni s a hely színéről eltakarítani. — Ezen mivelés folytán a tölgyfa-magoncok első évben rendszeren 0.33 méter második évben 0.66 méter magasra nőnek.

f) A vágásokat különben nem csak vetés, de ültetéssel is erdősítik, az arra való fákat külön faiskolákban növesztvén. — Ily faiskola e gondárságban kettő létezik. Az egyik célja különben a mezei gazdászat ebbeli szükségleteit fedezni, tehát a fasorok és urasági gyümölcsöskertek nevendékeit szolgáltatni; miglen a másikon, mely tisztán a vágások erdősítésére szolgál, ákác, tölgy és főkép fenyőfa-nevendékek tenyésztetnek. Ez utóbbi veteménykert 0.43 hektárnyi (0.75 hold) tért foglalván el 28 ezer gramma (50 font) fenyőmagot vetettek el benne; a kikelt palánták idén szépek, s jövő tavasszal 34.53 hektárt (60 holdat) szándékoznak azokkal beültetni, 6000 darabot számítván 0.43 hektárra (1200 □ 0). — Ezek elültetése 10 napszámot igényel, mely itt 33.5 krral fizettetik s e szerint 0.43 hektár illetén beültetését (1200 □ ölet) 3 ft 35 krral lehet eszközölni. Miután itt a jobb termőhelyeken a tölgyfa igen diszlik, a mint azt régibb ültetvények bizonyítják, tehát annak bívelése iránt is nagy előszeretettel vannak; az erdő egyik része azonban nagyon bomokos lévén, ezen csak erdei fenyőt tenyésztének.

A többiekről majd folytatólag.

Neusidler János,

az inkei uradalom erdésze.

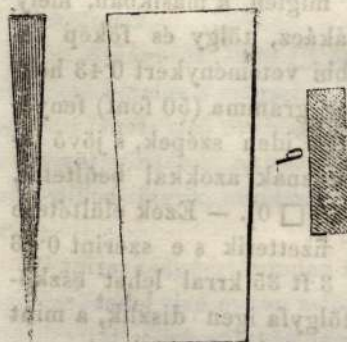
Különfélék.

A fatörzsszőkök és tőkék repedése elleni óvszerek. Mindenki tudja, hogy a levágott fák és a belőlők készített tőkék, ha tüstént fel nem használatnak, s a szabadban fekvé marad-

nak, meg, sőt sok esetben széjjel is repednek; hogy az így megrepedezett épületi vagy szerszámfák azután céljoknak vagy épen nem, vagy sokkal kevésbé felelnek meg, s hogy így az erdőbirtokos vagy a favevő érzékenyen meg károsulhat. Érdekesnek tartottuk tehát olvasóinkkal a Ueimeika Rezső ur által közzétett (Oesterreichische Vierteljahrschrift XI. Band I. Heft) e repedések megóvását illető tapasztalatokat közölni. Veimeika ur e részben két módot ajánl. Először is azt állítja, hogy a fejszével levágott fák sokkal kevésbbé vannak e megrepedésnek alávetve, mint a fűrészszel vágottak. Ez valóban igen egyszerű mód s megérdemli, hogy kísérleteket tegyünk vele ott, ahol a fejsze használata folytán elforgácsolt fával nem kell gondolni.

A hol azonban a fának már nagy értéke van, ott száraz bikkfából készült ékeket kell készen tartani, hogy a fa lefűrészélése után tüstént használhassuk.

fél nagyságban.



a valódi nagyság $\frac{1}{12}$ -ed része



Ha a fa le vagy szét van fűrészelve, a fűrészvágaton mutatkozó finom repedés ellenébe ütjük a rajzban *b b* alatt látható ékeket úgy, hogy azok a repedés *a* látszólagos végétől legalább is 5 századméternyi távolban legyenek. Így a még nem repedt évgyűrűk a repedtektől elválasztatván a repedés tágulása tökéletesen meggátoltatik.

Bizonyos távolban a repedés látszólagos végétől azért

kell beütni az éket, mert az ily kezdetleges repedések oly finom vonalban végződnek, hogy az valószínűleg aligha szabad szemmel ki-

lág y

kemény fa

vehetnők; ha pedig az éket a repedés határán belül ütnők a fába, így annak semmihaszna sem volna. Az ékek a keményfába félig, a lág y fába bedig egészen bele üttetnek.

E.